По конфіскаті — другий наклад.

Ч. 67 (10.450). Львів, четвер 26. березня 1925. Почтову належитість оплачено гуртом. Рік XLIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10. II. пов.

Конто почт. щад. 143.322.

Адреса для телеграм: „Діло" Львів.

Нач. Редактор приймає від 10—11 год. передпол. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно в краю 4·20 зл.

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 леї, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. Зміна адреси 1 зол.

В справі оголошень звертатися до Адміністрації.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 17 СОТ.

Мертвий протокол — живий пакт.

Справа частинного гарантійного пакту, справа, що до глибини порушила европейську прилюдну думку і викликала просто катастрофальні настрої в осередній Европі, на якийсь час була потахла, всупилася з порядку дня і перенеслася в сферу неактуальности. Відбулася сесія Ради Ліги Націй, промайнула нарада Чемберлєна й Ерріо, відбулися несподівані відвідини гр. Скшиньского в Парижі, зявилися заспокоюючі пояснення канцлера Лютера, а все це повертало життя на нормальний шлях, санкціонувало хоч на якийсь час межі версайського трактату.

Здавалося, що наступило повне заспокоєння, справу гарантійного пакту відсунено до осени, тим самим даючи змогу затрівоженим своїми границями прийти до рівноваги і розпочати підземні ходи для відвернення небезпеки. Мін. Скшиньскі вернув зі своєї поїздки як тріюмфатор. Та не вспів він іще натішитися виявами признання і перетравити несподівану похвалу Ст. Грабского, як знову виринула вічно жива справа пакту і тим самим ревізії західних границь Польщі.

На сторінках преси відбилися відгомони німецьких ревіндикаційних пропозицій потрійного рода: або домагання ревізії західних границь Польщі, або зворот заграблених кольоній, або приєднання Австрії до Німеччини. На осереднє домагання звороту кольоній у великому розжаленні намагався пхнути Німеччину й польський міністр закордонних справ. Та справу кольоній сповила глуха мовчанка, від домагання приєднання Австрії відпекується німецька дипльоматія в пересвідченні, що скорше чи пізнійше ця проблєма найде свою позитивну розвязку по лінії інтересів німецької нації. За те живим, актуальним, тирансько-льогічним стало домагання, звернене на адресу Польщі.

Поваливши женевський протокол, Англія взяла в свої руки справу гарантійного пакту. В пакті забезпеки устійнених границь західної Европи Велика Британія добачує певнійшу безпеку миру, як у женевському протоколі. Що більше! Женевський протокол — на думку Англійців — є тільки змаганням закріпити непорушність протинімецького фронту. Саме в хвилі, коли почали тріщати союзи великої й малої антанти, звернені проти Німеччини, женевський протокол мав заступити їх місце. Правда, і в женевському протоколі містяться постанови про розємний суд, але це є тільки реторика без позитивного значіння, пустий звук. Бо хтож творитиме той розємний суд? Творці й виконавці женевського протоколу. А в такому випадку вони будуть iudices in causa sua. Розємний трибунал тільки тоді міг би безсторонно сповнити своє завдання, колиб в лоні Ліги Націй находилися Німеччина, Росія й Зединені Держави Півн. Америки. В противному випадку розємність Ліги Націй, побудована на основах женевського протоколу, була би одностороння і на найбільшу небезпеку виставилаб Велику Британію і її азійські домінії.

Ось в чому лежить мертвота, нежиттєвість і неактуальність женевського протоколу. За забезпекою розпинаються Франція, Польща, Бельгія й Чехословаччина, себто держави, що розпоряджають разом пятьма міліонами вишколених жовнірів і тією величезною армією окружують Німеччину. А найбільша небезпека миру лежить якраз у французькій і польській армії.

В женевських нарадах Ради Ліги Націй послідовно промовчувано мотиви і причини, що промовляють проти протоколу. Та всеж таки ті причини й мотиви є ясні. Льойд Джордж, розглядаючи причини непевности миру, формулує їх ось такими словами:

„Франція, Польща, Чехословаччина і Румунія всіми силами намагалися заставити Англію до оборони status quo в осередній Европі. Зате британська громадська думка є рішена не вискувати ані одним жовніром для воєнної розвязки спорів, які могли би повстати на чортівських границях східної й осередньої Европи. Якби колинебудь в будуччині Німеччина позажилася зробити напад на Францію або Бельгію, то без сумніву вся могутність Англії буде кинена до боротьби проти напасника. Але коли Польща заплутається у війну черев свої анексії в Литві, Галичині і Білоруси, то ніякий британський уряд — консервативний, ліберальний чи соціялістичний — не важиться зажадати в парляменті кредитів на виспосаження експедиції, щоби Польщі помогти проти Галичан, Литовців чи Білорусинів, що домагатимуться свободи. Те саме торкається границь Сілезії".

Цеї останньої справи, а саме плєбісцитової доби торкаються цікаві ревеляції, які за „Popolo d' Italia" поширилися в европейській пресі. Виявляється, що тодішний італійський міністр закордонних справ гр. Сфорца, очарований жінкою одного польського дипльомата, так маневрував, щоби Поляки могли виграти плєбісцит. Він пожертвував і життям італійських жовнірів, щоби тільки здобути ласки нової Валевської і принести її вітчині в дарунок шлеські копальні.

В четверті роковини плєбісцитової акції на Гор. Шлеську висловив канцлер Лютер погляд, що в дні 20. березня 1921 населення заявилося за німецькістю тієї країни. А все таки Гор. Шлеськ розірвано всупереч вислідам плєбісциту.

„Багато з нас — зазначує канц. Лютер — питається тепер, чи рішення в справі Гор. Шлеська з р. 1922 є здатне вдержати мир? Наші думки сьогодня є звернені до наших братів і сестер, що живуть на Гор. Шлеську. Хоч сьогодня ділять нас граничні стовпи, то наші серця є зєднані нерозривно".

В Битомі (Beuten) відслонено в роковини плєбісциту таблицю з пророчистим написом: „За плач, громадянине, а опісля візьмися до діла, щоби знову повстав Гор. Шлеськ великий у своїй цілости".

Цього хіба досить, щоби зрозуміти настрої, погляди й напрямні бажання німецького народу.

Льойд Джордж не є відірваний у своїх поглядах на справу східних границь Німеччини. Він справді висловлює погляд всього англійського народу. Про це свідчить теж стаття „Манчестер Ґардіен-а". На його думку справа чеських Німців є внутрішньою справою Чехословаччини. Чеські Німці мусять одержати те саме становище, що Французи в Швайцарії. Тоді Чехословаччина не потребуватиме лякатися Німеччини і зможе розвязати мілітарний союз з Францією. Натомісць

„польський коридор є географічною аномалією, а поділ Гор. Шлеська господарською катастрофою. Східну Німеччину покраяно. Вистане взяти на увагу факт, що Німеччина ніколи не може признати тривким таке вирішення своєї східної границі. Ті границі можуть бути вдержані тільки до часу, доки Росія буде вилучена і міжнародньої політики. Коли вдержання польського панування в західних і східних областях того краю є досить важке, щоби його вдержати всупереч Німеччині і Росії, себ-то всупереч волі 220 міліонів людей, то слід це доказати, але тоді треба вирectися якоїнебудь надії на розаброєння і мир. Колиб світова британська імперія забезпечувала границі Польщі, то це було би такою самою брехнею, якколиб Німеччина і Росія признали ті границі тривкими. Англія і її домінії ніколи не візьмуть участи у війні на те, щоби в Данцігу були біло-червоні почтові скринки, щоби на Волині була зромантизована (т. зн. спольщена — Ред.) православна церква, або щоби Сх. Галичина могла дальше називатися Малою Польщею".

Точка тяготи для нормальної і мирної розвязки всіх цих справ та для заключення реального, позитивного пакту безпеки спочиває тепер на Франції. До хвилі, в якій европейський Схід зможе активно і вповні зобовязуючо виступити на міжнародній арені, актуальним є тільки західний пакт безпеки з мовчазним поминенням польської справи. В цій точці вистане вдоволитися запевненням Німеччини, що не має наміру змінити своїх східних границь насильними засобами.

Такі погляди англійських політиків творять податну основу для безпосередних переговорів між Льондоном і Берліном при прихильній апробаті Парижа. А ці переговори доказують, що женевський протокол, який мав становити продовження версайського трактату, є мертвий. Тим самим мертвіє й каменіє версайський трактат, а оживає й набирає конкретних обрисів західно-европейський пакт, відкриваючи поле для всіляких можливостей в осередній і східній Европі.

Ф. Ф.

Україна в закордонній політиці радянського Союза.

В американських „Українських Щоденних Вістях" появилося інтервю кореспондента тої газети Г. Піддубного з уповноваженим союзного комісаріяту для закордонних справ при українському уряді в Харкові, Шліхтером про місце України в закордонній політиці радянського Союза, а радше про її участь в організації союзних закордонних представництв.

Шліхтер насамперед згадав, що народній комісаріят закордонних справ України до обєднання закордонної політики в однім союзнім комісаріяті закордонних справ мав своїх власних представників за кордоном — в Чехословаччині, Австрії, Німеччині і Польщі. Тепер цих представництв нема, закордонними справами керує єдиний союзний комісаріят, представництва обєднані, закордонна політика одна.

Але обєднання комісаріятів і представництв — каже Шліхтер — змінило роботу тільки по формі, а не по суті (!). Народній комісаріят закордонних справ України істнує й далі і працює так само, як працював раніш, охоплює ті самі завдання, що й раніш (?). Вся ріжниця тільки в тім, що тепер він назовні не робить нічого поважного, не спитавши згоди союзного центру.

Але поза тим — апарат виконує свої завдання, як раніш. Уповноважений закордонного комісаріяту (союзного) фактично має права народнього комісаря (закордонних справ України), він затверджується українським правительством, має право зносин з закордонними українськими представниками (?), що працюють в союзних представництвах, а ці представники зобовязані давати йому звіти зі своєї діяльности й підлягають його вказівкам.

Права й обовязки уповажненого означено в особливій інструкції союзного комісаріяту до комісаріятів окремих союзних республик.

На ясно поставлене питання: Чи

Red. czas. „Diło" Pr. 214/25. W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Sąd okręgowy karny jak Trybunał prasowy we Lwowie, orzekł na wniosek Prokuratury Państwowej, że treść czasopisma „Diło" Nr. 63 (10.434) z dnia 21. marca 1925 r. w artykułach pod tytułem: 1) „Balkanśkyj kotel" między słowami: tytiła... a. Bahne tamy zawiera znamiona zbrodni z § 65 a) u. k. uznał dokonaną 20.III. 1925 r. konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zarazem wydaje się nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 18. XII. 1862 Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863 t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. p. Lwów, dnia 21. marca 1925 r.

Hawel.

Red. czas. „Diło" we Lwowie. Pr. 212/25. W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Sąd okręgowy karny orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże Sądzie, jako Trybunał Prasowy we Lwowie, że treść artykułu, umieszczonego w czasopiśmie „Diło" Nr. 62 (10.435) z dnia 20. III. 1925. w artykułach pod tytułem 1) „Z polśkych spraw" między słowami: czużopłemincіw... a: w ostannij chwylyn', 2) „Nowynky" w notatce pod tytułem Prewencijna cenzura pomow od słów: zaradżenie... do końca notatki zawiera znamiona ad 1) występku z art. V. ustawy z 17.XII. 1862 Dzpp. l. 8. r. 1863 ad 2) z § 300 ustawy karnej uznał dokonaną w dniu 19. marca 1925 roku konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydał nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21. ust. druk. z 17. grudnia 1863 Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863 t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. p. Lwów dnia 21. marca 1925 r.

Hawel.

Україна має за кордоном окремих представників? — п. Шліхтер відповів: — Так. Україна має своїх представників. У Відні від України був наш посол, який є одночасно послом для цілого Союза, а тепер буде радник. У Празі є наш секретар, в Берліні — радник. Так само є наші секретарі або радники в Туреччині, в Польщі, в Італії.

Цих представників призначається за згодою союзного комісаріяту, вони ведуть роботу, як співробітники і виконують загальні функції в представництвах, але одночасно мусять виконувати всі инші завдання, які торкаються спеціяльних українських інтересів, згідно з інструкціями українського уповноваженого комісаря закордонних справ.

В інструкціях і вказівках, вироблених союзним виконавчим комітетом, українському уповноваженому надається право безпосередніх зносин зі своїми (!) закордонними представниками й вести особливу політику в усіх тих питаннях, які властиві Україні, очевидно в повній згоді з союзним комісаріятом і союзними представництвами.

Консульська справа має бути так само упорядкована, щоб за кордоном скрізь були особливі урядовці, або відділи консульств для завідування спеціяльно українськими консульськими справами. Такі урядовці мусять знати українську мову, життя й економічні інтереси України... В Берліні вже є такий урядовець... А тепер іде мова про те, щоби позасновувати зовсім таки українські консульські віддідділи, й можна сподіватися, що це питання буде вирішено позитивно.

Далі п. Шліхтер говорив ще такі цікаві річи: „Ми обговорюємо питання про те, щоб крім загального союзного було ще й українське громадянство"... „Це свідчить про те, що на Україні істнують не тільки основи української державности, але справжня українська державність"... „Це стверджується наприклад хоч би такими фактами: уповноважений закордонного комісаріяту на Україні видає сам дипльоматичні і службові пашпорти, дає візи на виїзд"!...

Український уповноважений комісар закордонних справ є членом українського правительства, він здає йому справоздання й перед ним відповідає.

В цілім Союзі Україна займає перше місце після РСФРР, по своїй економічній і політичній вазі. Тому за кордоном часто кажуть: Союз, це дуалістична держава — Росія й Україна.

Кінцевий висновок такий: український комісаріят, як також комісаріят инших республик, головним чином заступає спеціяльні економічні, культурні й політичні інтереси України за кордоном, боронить їх перед зовнішнім капіталістичним світом разом із цілим Союзом. Натомісць, все, що має спільний характер для всіх союзних республик — все те боронить і заступає загальний союзний комісаріят.

— Стільки Шліхтер, чи пак п. Піддубний зі слів Шліхтера. Ми передали тут інтервю Шліхтера майже дослівно, з цікавих будьщобудь річей про взаємини між Україною і Росією в царині міжнародньої політики і організації закордонної дипльоматичної служби, бо, як згадано було на початку, сам Шліхтер є саме тим уповноваженим українським комісарем закордонних справ.

Не входячи в аналізу і критику поданих інформацій, можемо тільки замітити, що Шліхтер дуже вільно інтерпретує українського уповноваженого для закордонних представництв Україні.

По союзній конституції Україна дійсно має можність створити в рамах загально-союзної дипльоматичної служби свою власну службу, але в дійсности вона цього не має, бо не використовує тих конституційних можливостей.

Ніде ніяких окремих представників за кордоном Україна не має. Те, що Шліхтер називає окремими українськими представниками, ніщо инше, тільки десигновані українським урядом члени й урядовці союзних представництв, юридично і фактично залежні від союзного комісаріяту закордонних справ, чи то від дотичних послів. Що цим урядовцям уповноважений комісар для закордонних справ на Україні може давати якісь спеціяльні доручення і вести переписку з ними — це не змінює сути річи. Сам уповноважений комісар — входить до Ради Комісарів України, але не як український комісар, тільки, власне, як уповноважений союзного комісаріяту закордонних справ, отже є так би мовити мужем довіря останнього при українському уряді.

Але й тих десигнованих українським правительством урядовців в союзних закордонних представництвах, пропорціонально до ролі України в радянськім Союзі, є дуже мало а майже зовсім нема дійсних Українців. Всі політичні і торговельні представництва радянського Союза за кордоном переповнені всяким народом, тільки Українців там зі свічкою в руках не можна знайти, хіба десь серед низчої, дрібної служби... x.

Шкільний плебісцит.

За продовження речинця вношення шкільних декларацій?

Польські нісенітниці у світлі фактів.

Телеграфічна агенція „Express" в свойому вечірньому комунікаті з дня 21-го березня ц. р. подає країні нісенітниці про український шкільний плебісцит, які мають на ціли паралізувати заходи українських й білоруських послів і сенаторів щодо продовження речинця вношення шкільних декларацій, мовлячи тому, що „masy włościanstwa ukraińskiego — читаємо там — wśród którego stronnictwa nacjonalistyczne a zwłaszcza trudowicy, są całkowicie skompromitowane, uważają obecną ich agitację za nowy podstęp trudowicki. Obecnej wytężonej agitacji szkolnej, nazywanej „plebiscytem" chłop ruski już nie wierzy i odnosi się do niej z wyraźną niechęcią. Ta okoliczność właśnie skłoniła senatorów ukraińskich do zwrócenia się do premiera o przedłużenie terminu składania deklaracji". Очевидно, що можнаб зовсім не реагувати на такі дурниці, як звязання шкільної плебісцитової акції, опертої на законі, виробленім м. и. Тугутом і Ст. Грабским, з якоюсь політичною агітацією „скомпромітованих партій". Щож торкається байдужности й неохоти українського селянства до згаданої акції, то про це найкраще свідчать щоденно друковані у нас реєстри фактів про рух по всіх закутинах українських земель у Польщі. Але для наглядного виєснення причин, які спонукали українське громадянство домагатися продовження речинця зголошування декларацій, пригадуємо ще раз ось які факти:

Виконавчий розпорядок до шкільного закона вийшов дня 7. січня ц. р. і здавалось, що українське населення від 7. січня до 31. березня буде мати досить часу, щоби перевести плебісцитову акцію. І дійсно вже в другій половині січня Українці почали виконувати шк. плебісцит. Але адміністраційні і шкільні повітові власти а також громадські уряди зовсім нічого не знали про шкільні закони. Громадські уряди масово відмовлялися від стверджування власноручности підписів а державна поліція скрізь переводила арешти людей за протидержавну діяльність (воно й діється подекуди по нинішний день!). Щойно дня 19. лютого, себто в півтора місяця після виходу розпорядку, видало міністерство внутрішніх справ обіжник до воєводів, вказуючи їм на обовязки політичної влади і громадських урядів, випливаючі зі шкільних законів. Делєгат міністерства внутрішніх справ Сенкевіч устійнив, що згаданий розпорядок дійшов до воєводів при кінці лютого а воєводи видали поручення до старостів щойно в перших днях березня. Старости видали опісля обіжники до громадських урядів і це тягнулося майже до половини березня. Так отже з вини центральних, краєвих і повітових політичних властей з речинця від 7-го січня до 31. березня осталося фактично тільки два тижні, в яких місцеві власти бодай не можуть заслонюватись відсутністю пояснень до шкільних законів.

Ще більше маркантно представляється справа зі шкільними властями. Як відомо, шкільні декларації треба вносити до шкільного інспектора. Шкільні інспектори не дістали ніяких інструкцій від своїх зверхників і тому відмовлялися приймати шкільні декларації або допускались ріжних зловживань. К

М. ВОЗНЯК.

14)

Шевченко й княжна Репніна.

Він говорив про ніжну пристрасть. Але серед розбавленого товариства він почував себе одиноким, виходив ізза стола й гірко плакав.

Грусти тайной,
Тоски глубокой, не случайной,
Ни с кем страдалец не делил.
Друзья любили всей душою
Его, как кровнаго; но он
Непостижимою тоскою
Был постоянно удручон.
И между ними светлой речью
Он пламенел. Но меж гостей,
Когда при тысяче огней
Мелькали мраморные плечи,
О чем-то тяжко он вздыхал
И думой мрачною летал
В стране родной, в стране прекрасной,
Там, где никто его не ждал
Никто об нем не вспоминал,
Ни о судьбе его неясной.
И думал он: „зачем я тут?
И что мне делать между ними?
Они все пляшут и поют,
Они родня между родными.
Они равны все меж собой:
А я!"

І задуманий вийшов він тихо й пішов до дому. Ніхто не вийшов із дому йому назустріч. Ніхто не ждав його — він скрізь сам один. З туги вянув він на чужині, як у полі билина. Навіть здобуте знання не дало йому втіхи щастя. Нема кому показати ран серця, нема для тоста пари:

Я нищий меж ними,
Я бедный поденщик, работник простой!
Что дам я подруге моими мечтами?
Любовь... Ах любови, любови одной
С нее на три века, на вечность бы стало!
В своем бы я сердце ее схоронил.
О как бы нежно, как нежно любил!

Так говорив герой „Тризны" про себе. І страждав нещасливий сирота далеко від рідні й чекав нетерпеливого кінця.

Его любимая мечта —
Полезным быть родному краю —

— ця його мрія вянула як квіт. Могилою розкривалася перед ним порожнеча життя: не було братської приязни, не гріла теплота приятелів,

Небесных солнечных лучей
Душа парящая алкала, —
Огня любви, что Бог зажег
В стыдливом сердце голубином
Невинной женщины, где б мог
Полет превыспренний, орлиный
Остановить и соединить
Пожар любви, любви невинной;
Кого бы мог он приютить
В светлице сердца и рассудка,
Как беззащитную голубку,
От жизни горестей укрыть
И к персям юным изнывая,
Главой усталою прильнуть
И цепенея, и рыдая
На лоне жизни, лоне рая
Хотя минуту отдохнуть.

Не було кого любити, з ким одружитися й серце плакало, нило й завмирало в порожнечі.

Деякі місця Шевченкової „Тризны" нагадують Лермонтова, взагалі байроністів, але найцікавіший і найпомітніший тут вплив Рилєєва, а саме його Войнаровського, як виказав Филипович *). Тісні звязки декабристів із Репніними й живі симпатії Шевченка для декабристів були одним із вузлів, що звязав Репніних із Шевченком. Рідний брат Миколи Репніна князь Волконський був декабристом і певно Шевченкові була відома доля декабриста Волконського та його дружини. Тому й не тяжко було княжні Варварі негативно ставитися до кріпацтва, тому й легко пояснити, що Шевченко щиро привязався до освічених Репніних. Видко, Шевченко знав, за що він поважає і любить старого князя Репніна. Чалий оповів, що раз напередодні нового року, очевидно 1844 р., коли князь, ідучи спати, прийшов попрощатися з донькою й иншими дівчатами й поздоровити їх із наступленням нового року, то Шевченко кинувся в обійми старого князя й чуло поцілував його в руку, а по відході князя звернувся до дівчат із словами: „оттаких старих я дуже люблю **).

Заразом те все пояснює, чому Шевченко так швидко став у домі Репніних своїм. „І менше всіх, розуміється, — каже Гершензон, — дивилася на різницю стану Варвара Миколаївна: навпаки, в її очах, при її відразі до кріпацького права, минуле Шевченка оточувало його особливим авреолом. Притім вона любила людей і вміла тонко відчувати оригінальність і красу чужої особистости; серед спокійного й рівного життя, що оточувало її, кипуче життя молодого поета стояло перед нею як яскраве явище, й сама поривчість його рухів, його зміни й химерні настрої й лякали й вкупі в тім очаровували її.

(Продовження буде.)

*) П. Филипович. Шевченко і декабристи. (Шевченківський Збірник. Том І. Київ 1924. Ст. 37—8).

**) М. Чалий. Жизнь и произведения Тараса Шевченка. стор. 41.

Жовківський повіт.

(Війт, учителька і жандарм.)

В селі Сопошині учителька Михайлина Яцкиш і наказний війт Іван Урбанський терроризують населення та не допускають до складання деклярацій. Дня 8. III. на загальне домагання батьків війт підписав деклярації, однак забрав їх зі собою. Два дні пізнійше поворсилав їх громадським поліцаєм, наказуючи людем віддати деклярації учительці. Учителька знову зі своєї сторони загрозила дітям в школі, щоби деклярації дома попалили. І так дитині Івана Слуки заборонила так довго приходити до школи, доки деклярації, яку батько підписав, не спалить; хлопця Михайла Сеньца вдарила в лице за те, що батько підписав деклярацію; дитину одного римо-католика, який підписав деклярацію виляла в класі послідними словами. Людей, які занялись зібранням деклярацій прозиває „бунтівниками" та, взагалі, кого де стріне, починає лаяти. За побиття і зневагу внесено проти учительки судовий позов.

В селі Добросин прийшов дня 28. II. жандарм до місцевої кооперативи, де люде виповняли свої деклярації, та зажадав видання йому всіх деклярацій. Слідуючого дня звернув невиповнені деклярації, а 43 виповнених задержав.

Старий Самбір.

Обіжник шкільної повітової ради.

Rada szkolna powiatowa w Samborze.
L. 679. Sambor dnia 3. marca.

O k ó l n i k

do wszystkich Zarządów szkół w powiecie. Zawiadamiam niniejszem, że Zarządy szkół nie są uprawnione do udzielenia komukolwiek ustnych lub pisemnych informacyj co do typu szkoły, języka wykładowego i statystyki dzieci podług wyznań. Zapytującym o te dane należy odesłać tu lub do Kuratorjum. Gdyby który z Zarządów szkół udzielił już komu informacyj w tym kierunku winien tu bezzwłocznie donieść kiedy i komu to uczynił. Przewodniczący: Skowroński wr.

Ціль того обіжника така, щоби відмовлюванням інформацій та відсиланням людей від Анни до Каяфи знеохочувати і збивати з пантелику охочих до підписування деклярацій. Головна ж „задня думка" обіжника така, щоби вмовити у громадян, що там, де є українська школа — вже не треба деклярацій.

На соймовій арені.

З діяльности українського соймового клюбу.

Вгошошено такі нові інтерпеляції:

1. Всіх послів українського клюбу до міністра внутрішніх справ і справедливости в справі катування політичних вязнів у поліційних арештах влодавського староства на Підляшу.

2. Посла Самійла Підгірського і тов. з Українського клюбу до міністра освіти в справі заборони управі „Кружка Українського педагогічного товариства" в Тернополі влаштовування курсів для неграмотних по громадах тернопільського повіту.

3. Посла Назарука і тов. до міністра внутрішніх справ і справедливости в справі незаконних арештувань, яких допустилася державна поліція в селі Сарни сарненського повіту.

4. Тогож посла і тов. до міністра внутрішніх справ і справедливости в справі арештування братів Ракків у Сарнах на Поліссю.

5. Посла Хруцького і тов. до міністра військових справ у справі позривання та знищення жовнірами сарнівського гарнізону афішів, що заповідали програму святкування річниці смерти найбільшого українського поета Тараса Шевченка.

Український університет у Празі през. Масарикові.

Прага, дня 16. березня.

75-літні роковини народження проф. д-ра Т. Г. Масарика, президента чесько-словацької республики святкував не лише чехо-словацький нарід, але весь славянський світ, зосереджений сьогодні в столиці держави.

Першим святом у цілому ряді маніфестацій українського громадянства на еміграції була Академія, влаштована Українським університетом у Празі, якого головним опікуном являється шановний ювилят. На святочному засіданні, яке відкрив ректор Щербина, побіч представників чеської влади та науки явилось наше старше громадянство, студентство, а також наші вірні друзі, Білоруси.

Короткими і ядерними словами висказав ректор Щербина те, що в даний момент відчували всі українські серця на еміграції, і український нарід вдячний чеській державі та її президентові за матеріяльну і духову опіку над студіюючою молоддю та за поміч українському ученому світові у його інтелектуальній праці. „Тихим і чистим, оживляючим і чаруючим світлом — казав він — віє від ріжньосторонньої діяльности Масарика як значного політика, вченого професора, видатного фільософа і простолюдина в найліпшому значінні слова. Масарик як ріжносторонний теоретик і Масарик як чуткий практик, єдиний і суцільний діяч. Таким знають і почитають його всі, а тим більше Українці, бо в часи свого невільного вигнання з рідної землі жив він серед нас у Київі. І ще більше ми емігранти пізнали його тут, на місці і оцінили той шлях, яким ішов чесько-словацький нарід до своєї державної самостійности, і який Масарик давно визначив для свого народу, для всіх Славян, для всього людства".

Представник молоді студ. Лужницький, старався підійти до індівідуальности ювилята з боку політичної його діяльности, влучно змалювавши образ реального політика, для якого ідеалом не є ані учений Komensky ані представник фізичної сили Žižka але Chelčicky, який одно і друге, знання і силу звязував в одну гармонійну цілість. Щодо самого реферату можна би тільки запримітити, що далеко відповіднійшою темою для представника молоді було би розроблення статті Масарика „Про школи чеського студентства" або представлення відношення Масарика до студентства взагалі.

У вичерпуючому рефераті представив проф. Мірчук фільософію Масарика, — себ-то ту основу, на якій виросла, з якої черпала свої сили ця величезна в історії людства і славянства індівідуальність. Фільософічний світогляд Масарика не спирається виключно на розумових елементах, саме знання йому не вистарчає, тому свій погляд на світ доповнює він иншим чинником, а саме релігією. Зі знання та релігії творить Масарик свій світогляд, який не є виключно науковим ані теольогічним. Є це знання доповнене вірою. Ця віра є для Масарика науковою гіпотезою.

Перше місце у цьому фільософічному світогляді займає мораль, при чому його ідеал моралі завершується в принципі християнства „люби ближнього як себе самого". Масарикова фільософія моралі є теоретичним обгрунтуванням ідеалу гуманности, себто того ідеалу, до якого повинен прямувати весь культурний розвиток людства. Вага і значіння фільософії Масарика лежить головно в особі самого її автора та в безпосереднім її відношенні до конкретного життя. Саме ці моменти роблять з Масарика фільософа наскрізь славянського, який все відчуває потреби даного моменту і в тому напрямі справляє свої думання. Анальогічним явищем тільки серед инших умов — є Сковорода, для котрого фільософія була його життям, і навпаки, фільософія Масарика — це його життя, це він сам. Роль, яку Масарик мав відіграти для Чехів вже почичена, але не покінчена його роль для инших славянських поневолених народів, що можуть і хочуть дійтипои помочі його ідеї до тієї мети, до якої дійшов чеський нарід під його проводом. Масарик створив „фільософію малого народу", а таким малим народом є, на думку докладчика, між иншими і ми Українці, не простором від Сяну аж по Кавказ ані чисельністю 40 міліонового населення, але тим, що творить зміст, душу кожної нації, його духовими скарбами. І якщо ми не хочемо остати на тім становищі малої нації культурно та духово, то мусимо прийняти в цілости програму Масарика та поширювати її у свідомости нашого народу з такою послідовністю, з якою поширював її сам автор серед чеського громадянства. А якщо нам це вдасться, якщо ідеї цього великого славянського мислителя поширимо на Україні так само, як вони поширені серед Чехів у теперішню добу, то таким способом

творцеві цих ідей поставимо памятник гідний його особи, бо придбаємо сотки тисяч нових вірних для невидимої Масарикової церкви.

Академія скінчилася відспіванням національних гимнів чеського, словацького та українського, які виконав Український Академічний Хор, ведений вмілою рукою дірігента Михайла Рощахівського.

Памяткою трівкійшою як сама Академія, являється Науковий Збірник Українського Університету в Празі, присвячений Шановному Ювилятові, на який зложилися слідуючі праці професорів:

1) В. Тимошенко: М. І. Туган-Барановський і західно-европейська економічна думка. 2) Д-р Іван Мірчук: Метагеометрія та її значіння для теорії простору Канта. 3) О. Мицюк: До дефініції вмінности. 4) О. Лотоцький: „Свиток Ярославль". 5) Д-р Агенор Артемович: Symbolica critica ad Olbiopolitanorum decretum quo honoratur Nicetarus. 6. М. Дорошенко: Показчик літератури українською мовою в Росії за 1798—1897 роки. 7) О. Одарченко: Виникання мінової цінности номінальної валюти. 8) Ф. Слюсаренко: Грецько-скитські взаємовідносини II. ст. пер. Хр. 9) В. Біднов: Аполон Скальковський, як історик Степової України. 10) А. Андрієвський: Геттінський кодекс і українська правна культура. 11) Р. Лащенко: Ідея права власности на землю на Україні. 12) Д-р О. Колесса: Південно-волинське городище і городиські рукописні памятники XII—XVI. в. (IV).

Друга частина Ювилейного Збірника, яка міститиме реферати із святочної Академії, в підготовці.

Д-р Іван Мельницький.

Зі студентського життя.

Студентська корпорація „Галич" у Данціґу.

Дня 26. лютого 1925 р. обходила річницю свого істнування українська студентська корпорація „Галич" у вільному місті Данціґу. Всі члени корпорації є членами станового союза „Основа" в Данціґу. Корпорація буда заснована на платформі товариського співжиття, а на своїм золото-біло-блакитнім прапорі виписала гасло: „Батьківщина, честь і обовязок!" Статут спірається на нім. корпораційнім зразку, але з нього счеркнено все те, що не дасться пригоровити до питомого характеру нашого студентства, а за те поміщено в ньому багато точок, котрі позволяють нам розвивати нашу національну індивідуальність. Відсвяткування річниці мало характер свобідних товариських сходин, на котрі явилися представники ріжних тут. студ. угрупувань, а також президія С. У. С. „Основа". В програму вечора входили продукції власного хору під проводом тов. М. Букоємського, сольо-спів (Ю. Пясецький), скрипка (С. Шматера) і вреші два реферати про значіння корпорації, її діяльність і розвиток а також про сучасне положення нашого студентства. В щирих і сердечних словах зложили представники і гості на руки голови корпорації Яр. Зарицького побажання успіху в праці і дальшого розвою організації. Відспівання корпораційного гимну закінчило це симпатичне свято. **І. Т.**

Данціґ, в березні 1925.

ОСТАННІ ВІСТИ.

Секція для справ нац. меншостей.

Півофіц. звіт в справі конфлікту між прем. Тугута з міністрами каже, що на засіданні спец. комісії, утвореної з Ради мін. для обговорення справи кресового комітету — погодились погляди поодиноких міністрів. Внесеннями комісії займається Рада мін., яка матиме нині засідання. Утворять секцію для справ нац. меншостей при політ. комітеті Ради мін. під проводом Тугута в характері заступника през. Ради мін.

Експозе мін. Скшиньского.

На засіданні загр. комісії польського сойму 24. III. мін. Скшиньскі в експозе згадав нім. предложення гарант. пакту. Англійський уряд прихилився до нім. концепції. Польща ніколи не допустить до дискусії над нарушенням її границь. Польща могла би безпокоїтися, коли б сумнівалася; Польща не сумнівається щодо своїх святих прав ані щодо своєї союзниці Франції.

Приїзд Бенеша до Варшави.

Часописи звідомляють, що Бенеш приїде до Варшави около 15. квітня. Наради його торкатимуться ґарантійного пакту.

Анґлія проти поширення ґарантійного пакту.

Справоздавець „Дейли Тел." повідомляє, що Анґлія противиться поширенню гарант. пакту на чотири держави середньої Европи: Чехословаччину, Польщу, Румунію й Югославію.

Експозе Чемберлена.

Палата громад зачала 24. III. дискусію над загр. політикою уряду. Чемберлен в експозе накреслив напрямні англ. загр. політики. Чемб. переконаний, що Німеччина щиро старається поправити стан річей. Німецький уряд заінтересований є в утворенні основ договору для мирного порозуміння з Францією. Німеччина зобовязується не вжити збройної сили щодо зах. границь. Щодо сх. границь не думає вирікатися надії, що в майбутньому ці границі будуть змінені або дипл. заходами або посередництвом С. Нар. На ці пропозиції Чемберлен а й представники инших держав не могли відповісти відмовно, бо факт поставлення їх на думку королівського уряду й парляменту є замітним кроком наперед. Чемберлен заявляється за вступленням Німеччини до С. Н. на услівях рівних із иншими народами. Залежить від британської імперії, щоби не було війни і коли імперія так порішить, то війни не буде.

Наради над нім. предложенням.

Франц. мін. внутр. справ видало звіт, що переговори між франц. і англ. урядом у справі нім. предложень є успішні. В найблизшому часі можна сподіватися порозуміння. Після виїзду франц. амбасадора Флеріо до Льондону, дипл. обмін думок між Парижом і Льондоном відбувається дальше. Коли вже буде основа для союзн. конференції (про що старається Льондон і Париж) повідомлять про те Брукселю й Рим. Так відбулася би одна з найважнійших союз. конференцій.

Біржа.

Львів, 25. березня.

Гроші.

Амер. дол. 5·18⅞ — 5·19, канад. дол. 5·15⅞ — 5·15⅞, чеські кор. 0·15³⁄₈ —0· — Ру дел 0·02¹⁄₈ — 0·02⁴/₀, франц. франк 0·27⅞ 0·28¹/₈, швайц. фр. 1·00 — 1·02, анг. ф 24·10—22·65.

Збіжжа.

Пшениця від 39 до 41, жито від 3_ 32, ячмінь від 31 до 33, ячмінь від 2_ 27, овес від 31 до 33.

НОВИНКИ.

— **Конфіската.** Останнє число „Діла" сконфіскувала прокуратура за три речення і два уступи з передової статті п. з. „Польща і Німеччина".

— **Підвишка комірного на цвітень.** Як відомо, кожного кварталу зростає згідно з новим законом висота чиншу на 6 проц. Міський мешканевий уряд, взявши на увагу законну квартальну підвишку та міські податки, встановив на квітень такі множники: А) На однокімнатні мешкання і покій з кухнею 0.3655; для дво- і трикімнатних мешкань з кухнею 0.4186; торговельні льокалі, промислові підприємства IV. категорії, ремісничі робітні зі слідствами промисловими VIII. категорії 0.4464; для мешкань з 4—6 кімнат із кухнею 0.470%; льокалі робітничих союзів і кооператив зі свідоцтвами VII. категорії 0.4980; мешкання від 7 кімнат в гору 0.5230; крамниці та промислові підприємства з передвоєнним комірним 1500 корон річно 0.5514; крамниці та инші торговельні підприємства з передвоєнним комірним понад 1500 корон 0.6039; фабричні будинки 0.8664. При обраховуванню комірного множиться відповідний множник через підставове комірне з червня 1914 р. На прим. 7-кімнатне мешкання з передвоєнним комірним 60 корон у місяць треба в квітні цього року заплатити 25 зол. і 8 сотиків. На ту суму складаються вже і всі додаткові оплати за податок, вивоження сміття і т. д.

— **„Церемоніял" для староста та воєводів.** „Дзєннік Людови" з дня 25. ц. м. подає таку замітку: „З огляду на те, що воєводи і старости представляють уряд на терені своєї влади, виявилась потреба, щоби управильнити для них етикетальні (від слова „етикета" а не „етика") — Прим. складача) приписи, обов'язкові при ріжних святах, офіціяльних виставах" і т. п. Праця над приготуванням цих приписів наближається вже до кінця і в найблизшому часі відбудеться остаточна нарада над їх виробленням, а тоді проєкт імовірно предложать раді міністрів і появиться як розпорядок. Де це діється? У Китаю, чи в Польщі? Церемоніял, етикета... Праця над приготуванням... Остаточна нарада над виробленням... Рада міністрів ограничить церемоніял на етикету для п. воєводів та старостів... Як бачимо, у тих важких часах наша вища бюрократія має на голові важні справи: мундири для урядовців, шоломи для поліцаїв, етикети для воєводів та старостів!..."

— **Дегенерати на лаві обвинувачених.** В понеділок почалася у львівському окружному суді перед трибуналом судців присяжних карна розправа проти шістьох насильників молодих дівчат. На лаві обвинувачених засіли: А. Вуйцікевіч, 20-літній гімназійний ученик, Г. Дреєр, 28-літній, жонатий, урядник фабрики лікерів, Е. Ткач, власник реальности, 27-літній, Генрик Служевскі, жонатий, 31-літній залізничий урядник, Ян Непомуцен Домінік, 33-літній електромонтер і Фр. Гембальскі, 27-літній купець, що відсиджує тепер кару в арешті за инший злочин. Всі названі творили свого роду шайку, яка тим тільки й займалася, що заманювала панночок до відлюдних місць у парку або до готелів і там їх насилувала. Розправа ведеться тайно. Дотепер зголосилося 5 жертв. Найстрашнійше в усіх „геройствах" насильників було те, що деякі з них мали венеричні недуги.) З другого боку мимохіть насувається сумнів: невже в наші часи „всестороннього освідомлення" й рафінованости істнують ще такі дорослі дівчата, які є настільки наївні, що дають себе заманити в пізній порі у віддалені місця парку або до... готелю і знасилувати "?!) Обвинувачує підсудних прок. Пакліковскі, проводить розправі радн. Антельскі, боронять адвокати Грек, Перацкі, Лінк і Гінсбург.

— **100-золотові фальшиві банкноти мандрують з рук до рук.** Вони друковані на звичайнім, гладкім папері, без водного знаку. Друк слабший як в оригінальних: жовте тло переривне, місцями невиразне. Портрет Косцюшка — слабий, головно краватка невлатна: нема в ньому зеленкуватого відтінку. Буква „Z" і „100" непластичні: друк у тексті инший; підписи та число зроблені пером. На противлежнім боці: жовте тло сильнійше і нерівномірне. Білий орел на ясніщім тлі, ніж на автентичних банкнотах. Кажуть, що фальсифікати легко пізнати, а мабуть ще легше: дістати, ніж оригінали.

— **До відома всіх, що переказують гроші за границю.** Наслідком розпорядку міністерства скарбу можна переказувати гроші за границю лише в цілях господарських. Ті цілі можуть бути ріжні: заплати за спроваджені з заграниці товари, заплата належного за границею довгу, купнопродажі, висилка грошей на удержання дітей або свояків за границею і т. п. На всі ті перекази мусить переказаний зложити в банку, через який переказує, відповідні документи. В першому випадку мусить представити оригінальну фактуру і митну болету на доказ, що товар закуплено і він перейшов границю, в другому і третьому випадку документи, які стверджують істнування довгу, як судовий при[суд], рахунок книгарні, контракт і т. п., а [при] переказах на удержання посвідку польського заграничного конзуляту, що дотична особа дійсно перебуває за границею. [Д]ля [висил]ки в потребі нагаоі посилки на удержання за границею вистарчить предложити письмо з ковертою дотичної особи, перебуваючої за границею. На основі такого письма старається банк у скарбовій палаті про дозвіл переказу — осібним поданням, остемпльованим на 2 зол. 40 гр. При тім подаємо до відома, що з українських інституцій тільки Земельний Гіпот. Банк у Львові, Підвалє ч. 7, як девізовий Банк має право переказувати гроші за границю і приймати перекази до всіх країв.

— **Французькі шовіністи проти „Фавста" по німецьки.** До Штрасбурга поїхала німецька театральна трупа та заповіла виставу „Фавста" на німецькій мові. Альзатська протинімецька Ліга вислала на руки Еріо телеграму з проханням заборони тої вистави „Фавста" на німецькій мові у Штрасбургі. В нас така суспільна Ліга не просилаб нікого про видачу заборони а прогналаб трупу, як це зробила свого часу з Еверсом.

Дописи.

Золочів. *Гостина наддніпрянського театру дир. Міткевичевої.* Саме місяць тому загостив до нас на довщий час український наддніпрянський театр (емігранти з надди. України) під дир. п. О. Міткевичевої. Загалом беручи, зробив він дуже симпатичне враження і зєднав собі велику популярність серед тутешнього громадянства, українського й чужого. Не диво, що майже на кожній виставі саля заповнена публикою (ніде правди діти... переважно жидівською!) Театр дає вистави майже кожного дня. Помітне старанне виконування усього, що торкається ефекту. Характеризація дуже добра, декорації і костюми гарні (дружина має власного маляра). Деякі креації з вистав лишили в публики тривкий спомин. На довго залишиться тип дячка з „Бувальщини" (д. Комаровський), що всякого меланхоліка мусів розвеселити, дуже добра теж креація (тогож артиста) сатани з п. Твардовского. (Сама песа слабенька, але загально подобалася, завдяки гарній грі д. Комаровського, та дуже інтелігентній грі д. Миколенка (Твардовський). До дуже гарних креацій треба теж зачислити ролю Городничого з „Ревізора" (д. Пухальський), Івана Стратоновича з „Брехні" (теж д. Пухальський); в цій останній песі відзначилась пані Комаровська. За те роль Хлестакова — на мою думку — не дуже підходить артистці, що її грає. Про всі креації д. Ратушного треба сказати з великим признанням (старого мельника з „Казки старого млина" і другі). А всеж найкраще враження зробила „Казка старого млина". Публика була просто очарована. Я мав щастя бути на цій „Казці" у Київі, в Садовського і, признаюсь, це песа зробила на мене менше враження. Жаль тільки, що мініятурна золочівська сцена зменшила зорові враження. Гра артистів була дуже добра, та на перший плян вибилася п. Кривицька. Її дикція, усі жести, симпатичний голос, ну і зверхній вигляд складаються на цілість ефекту. Не пригадую собі, щоби колинебудь хтось з артистів зробив таке симпатичне враження. Д. Кривицька завоювала собі повну і невідкличну симпатію в публики.

Щодо вокальної сторони, то тут нема замітнійших голосів, але завдяки старанности дириґента попадалися дуже мельодійні, гармонійні продукції (тріо дідів з „Циганки Ази", хор дівчат в „Марусі Богуславці" і другі).

Має театр і балет. Під цим оглядом була публика теж захоплена виступами пп. Міткевичівної і Боровика) кавказький і татарський балет, коломийка й инші).

Дружина працює, як звичайно провінціяльна трупа, в досить несприятливих умовинах (проби співу, а навіть балетні танці відбуваються в плащах, бо холодно!), тому успіхи її тим більше заслугують на признання. **Василь Ляхович.**

Всячина.

Церков і нові винаходи. На славному соборі „Notre Dame" в Парижі побудовано тепер апарат", які дали би змогу тисячам цікавих слухати проповіди нового французького золотоустого Сансо. На його реколекції ходять нині юрбою Парижане, навіть невіруючі

Продажа російського дорогого каміння. Голова металевого тресту в СРСР. виїздже до Берліна, Парижа та Льондону з метою продати дороге каміння добуте в ріжних копальнях. Він мав одержати пропозицію скласти з них окремий павільон на паризькій виставі.

Населення Австралії, не рахуючи Нової Зеландії, зросло нині до 5,873.000 мешканців. З первісних мешканців, які живуть у віддалі 100 кільометрів від берега, не залишилось більше як 20.000.

Спадщина чорногорського Микити. Чорногорський небіщик пар Микита визначався не тільки великими державними, та дещо меншими письменницькими прикметами, але був і першорядним грошовим ділком. Він умів нераз і не два видобути з усяких секретних фондів б. царського російського та бувшого австрійського уряду дещо на свої державні справи. Велика частина добутих, таким чином грошей, прилипала до його приватної кишені. В результаті усіх таких і тим подібних грошових операцій він лишив по собі майно на суму 20 мільйонів франків золотом. Саме тепер ту велику спадщину розділили поміж наслідників. Італійська королева як одна з доньок Микити дістала 4 мільйони франків.

Рука небіщика. У французькому селі Каппель ля Гренд помер 5. грудня наслідком нещасливого випадку 18-тилітний Шарль Кемельк. Коли в три дні після смерти виносили тіло небіщика з дому на кладовище, замітила нещасна мати в кухні на вікні витягнуту руку помершого сина. Спочатку мати думала, що це галюцинація, але повернувши з похорону домів, побачила виразний відтиск синової руки на шибі. Мати пробувала той відтиск кілька разів змити, одначе це не вдалося. Справою заінтересувалися хеміки і спіритисти. На склі виразно видно долоню і чотири пальці. Мати пояснює, що син, вертаючи вечером домів, мав звичай стукати рукою в вікно від кухні. Хеміки вияснюють те явище тим, що небіщик мусів мати колись руку замазану всякими красками і через те застукавши остав на шибі такий слід. Одначе хемікам не вірять. Товпи народу щодня збираються перед домом, та оглядають те дивне явище. Спіритисти ще того явища не вспіли ні як слід використати ні висловити своєї опінії про нього.

Політичне „зведення". Минулого тижня доведено біля Ліверпулю сензаційного нападу на секретаря секції робітничої партії т. зв. „руху національних меншостей" Гаррі Полліта. Коли Полліт їхав у поїзді, на одній з малих станцій ввійшло до вагону 4-ох людей, витягнуло його звідти силоміць і ще з иншими чотирма, які чекали на них перед поїздом, повезли його автом у невідомім напрямку. У цьому товаристві він провів 24 години і щойно згодом його відставили товаровим поїздом до Льондону. Про що вони з ним розмовляли і які погрози він почув — часописи покищо не повідомляють.

Цікава статистика. Німецька статистика подруж звертає увагу, що дівчата, які заробляють на свій прожиток, швидше виходять замуж, ніж инші. Найбільший рекорд побивають ті, що мають зайняття звязані з домашним господарством, — на 1000 — 817 виходить замуж перед 30 р. життя. Продавчині у крамницях, бухгальтерки та машиністки, з 1000 — 612 виходить замуж або заручується (це велика ріжниця!) до 24. року, а 800 — до 30. року. Найгіршими кандидатками до замужного стану є учительки та дочки властителів домів. З фабричних робітниць виходить замуж 72 проц.

Зі спорту.

Кружок Наколесників Сокола-Батька.

Виділ Кружка, маючи на увазі потребу поширення наколесного спорту серед нашого молодого громадянства, робить заходи, щоби дати використати всі засоби, в які багатим є модерне наколесництво. На найкращій дорозі є основна перебудова і реновація шляху на площі С-Б. Коли старшина Сокола-Батька доцінює значіння наколесництва та не зважаючи на високі кошти має намір приступити до будови шляху, повинні наколесники свої виказати заінтересування, ґуртуватися і розпочати серіозний тренінг. Слід звернути увагу, що в 1926 р. відбудеться в Римі Олімпіяда, на якій між иншими пишими змагунами повинні бути заступлені й наколесники.

Дещо витревалої праці, а наші молоді змагуни на колесі можуть осягнути навіть при міжнародній конкуренції певні успіхи. Цього доказали гарні осяги у минулорічних літніх змаганнях, де Маріян Коук на голову побив визначнійшого конкурсового польського наколесника.

Загальні збори Кружка Наколесників відбудуться в домівці С-Б. дня 4. квітня 1925. 1) Вибір президії. 2) Звіт уступаючого виділу. 3) Вибір нового виділу. 4) Програма діяльности на біжучий рік. 5) Внесення і запити.

Присутність всіх членів обовязкова.

Зенон Русин голова. *Волод. Голіян* секретар.

Листування Редакції.

Політ. Бюро УПСР. й РУП. у Празі Ваше спростування в справі побуту п. Голувка у Празі ми отримали. Тому, що ми про якінебудь розмови Ваших представників з п. Г. нічого не згадували, радимо звернутись на відповідну адресу, а саме до „Роботніка".

Вп. дир. О. Маковей в Заліщиках. Отримали й щиро дякуємо. Як що позволите — затримаємо до великоднього числа, хіба, що обіцялиб нам прислати до того часу ще щось. Про все инше — прочитаєте на днях у „Ділі".

ОПОВІСТКИ.

Дрібні оголошення.

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Виказ Коляди на „Рідну Школу"

за 1925 рік.

(Квоти подані в золотих.)

1. БЕРЕЖАНИ. Адамівка 30·10, Баранівка 10, Бережани 30, Бишки 26·67, Вербів 74, Вибудів 37, Гиневичі 14, Городище 28, Дібще 19·40, Золочівка 10, Кальне 5, Козівка 6·50, Криве 22, Куропатники 16·30, Куряни 30, Лапшин 50, Литятин 22, Лісники 26·90, Мечищів 13·60, Нараїв місто 100, Нараїв село 42, Надорожнів 6, Оконівка 14·50, Плауча велика 80, Плотичі 15, Посухів 17·40, Потік 18·50, Поточани 14·60, Рибники 10, Саранчуки 12, Слобода золота 20, Хоробрів 20, Шибалин 24·24. — Разом заколядовано: 865·36. З того вплинуло до Головної Управи УПТ. 167·60, а в Кружку УПТ. в Бережанах остало 697·76.

2. БЕРЕЗІВ. Володжа 25·80, Павликома 37·83, Селиска 33·50. — Разом: 97·13; з того до Гол. Управи 97·13.

3. БІБРКА. Бібрка 110·15, Боринничі 88·73, Бородчиці 19, Вільховець 10·40, Вибранівка 10, Городиславичі 25, Городище кор. 10·12, Дуліби 50 до Кружка УПТ. в Рогатині, Загіречко 30, Залівці 103, Звенигород 45, Лщин 24·80, Лопушна 4, Ляшки гор. 20, Ляшки дол. 30·50, Миколаїв 25, Моловиче 23, Острів чорний 18, Риманів 25, Руда 18, Соколівка 20, Соснів 15, Стрілиска нові 30, Стрілиска старі 19·55, Ходорів 197·10. — Разом: 971·35; з того до Гол. Управи 921·35, до Кружка УПТ. в Рогатині 50.

4. БОГОРОДЧАНИ. Богородчани 78·40, Глебівка 17, Глубоке 21·05, Горохолина 10, Жураки 43, Заріче 73·5, Лахівці 34, Молодьків 7, Похівка 7·50 Раковець 26·40, Саджава 35·50, Солотвина 204·90, Старі Богородчани 25, Старуня 25. — Разом 608·27; з того до Г. У. 608·27.

5. БОРЩІВ. Білівці 9, Більче 22, Борщів 275·20, Бурдяківці 30, Волківці 27, Глубічок 7 Добрукут 3·40, Жилинці 10, Залуче 26·40, Залісся 15·10, Звигаль 15·80, Іване пусте 10, Іванків 40·80, Козачівка 10, Королівка 50·95, Ланівці-Козаччина 70·90, Мельниця 54, Михалків 14, Мушкарів 12, Мушкатівка 22·15, Нівра 26·60, Озеряни 81·30, Пилатківці 6, Пилипче 6, Пищатинці 10, Сапогів 29·25, Скала 50, Сковятин 7·20, Слобідка мушкатів. 15, Стрілківці 13·60, Трубчин 11, Худиківці 11·40, Шишківці 46·09, Шупарка 40, Устє єпископське 41, Юріямпіль 5. — Разом 1.125·14; з того до Г. У. 176·18, остало в Кружку УПТ. в Борщеві 948·96.

6. БРОДИ. Берлин 50, Білявці 17·55, Броди 244·68, Бучина 20, Висоцко 27, Гаї смоленські 43·45, Голосковичі 21·05, Дубє 10·50, Заболотці 47·67, Кадлубиська 20, Клекотів 42·15, Конюшків 65·94, Корсів 25, Лагодів 30, Лешнів 30, Немяч 20, Підкамінь 10, Пониковиця мала 46·30, Ражнів 25, Сільно 67, Старі Броди 41·20, Суховоля 94·10, Суховоля (Залісся) 24·70, Фільварки малі 1·0, Черниця 26, Шнирів 18·80, Язлівчик 27·10. — Разом 1.215·19; з того до Г. У. 1.215·19.

7. БУЧАЧ. Березівка 42, Бобулинці 19·05, Бучач 55, Велеснів 18, Вичілки 21·60, Григорів 18·64, Живномір 14, Задарів 14·50, Залісє 6·50, Заривинці 52·20, Зелена 11·15, Зубрець 50. Кійданів 8, Ковалівка 21, Лука 12·25, Медведівці 16, Монастириска 115·30, Новосілка язлов. 50, Переволока 55·57, Петрилів 80, Потік золотий 35, Рукомиш 20, Савалуски 8·95, Слобідка горішна 22, Соколів 13, Сороки 15, Трибухівці 15, Устє зелене 100, Чехів 32, Фільварки 102·75, Язловець 61. — Разом 1.105·46; з того до Г. У. 1·105·46.

8. ГОРЛИЦІ. Смерековець 10. — Разом 10; з того до Г. У. 10.

9. ГОРОДЕНКА. Глущків 4·34, Городенка 848·45, Городниця 1·80, Далешева 4·95, Дубки 20, Жабокруки 5, Петрів 18, Пробабин 16·48, Семаківці 28·85, Серафинці 58·25, Торговиця пільна 111·05, Чернятин 138·15, Чортовець 51·08, Ясенів пільний 14. — Разом 1.320·40; остало в касі Кружка УПТ. в Городенці 1.320·40.

10. ГОРОДОК. Артимців 7, Великополе 15, Верешиця 11·10, Вовчухи 15, Вороців 10, Городок 70, Городятичі 10, Домажир 15, Жашковичі 15, Завидовичі 5, Карачинів 8, Керниця 10, Косовець 8·75, Любінь великий 55, Мавковичі 22, Мшана 15, Оброшин 51·23, Ставчани 22·79, Суховоля 10, Ясниська 50. — Разом: 425·87; з того до Г. У. 116·23, остало в касі Кружка УПТ. в Городку 309·64.

11. ДОБРОМИЛЬ. Бірча 58·30, Боневичі 60, Губичі 12, Добромиль 129, Квасенина 8·62, Ляцьке 50·72, Макова 10, Мигова 22·90, Старява 26·05, Риботичі 37, Трушевичі 40, Хирів 50. Разом 504·59; з того до Г. У. 504·59.

12. ДОЛИНА. Белеїв 61·81, Болехів і Волоське село 141·88, Велдіж 30·20, Витвиця 130·55, Гошів 20, Гериня 20, Долина 350.44, Дуба 10, Ілемня 10, Князівське 10, Княжолука 20, Креховичі 41, Липа, Лужки, Розтічки і Слобода болех. 23, Лисовичі 5, Лопянка 2·85, Надіїв 37·50, Пациків 10, Новоселиця 12·40, Раків 44·30, Рахиня 50, Розточки 5·20, Струтин вижний 10·20, Струтин нижний 39·50, Туря велика 34·79, Туря мала 10, Цінева 60·60, Яворів 7, Янівка 5, Ясеновець 20, Лужки до Кружка в Стрию 14·35. Разом 1237·57; з того до Г. У. 62·60, до Кружка УПТ. в Стрию 14·35, остало в Кружку УПТ. в Долині 1.160·62.

13. ДРОГОБИЧ. Баня котівська 41·68, Бистриця 3·82, Бориславі 260, Брониця 24, Вацовичі 30·60, Вороблевичі 78, Гаї нижні 40, Грушів 71·02, Губичі 64·50, Делява 1·20, Дережичі 21·50, Доброгостів 64, Дрогобич 321·50, Залокоть 20, Кропивник старий 39·80, Ластівки 14, Лішня 15, Медвежа 19·67, Меденичі 21, Михайлевичі 70, Модричі 14·50, Монастир дереж. 32·40, Нагуєвичі 188·80, Найдорф 21·70, Опака 46·62, Орове 20, Підбуж 30, Попелі 103·80, Раневичі 20·75, Рибник 26.40, Рихтичі 13.30, Ролів 36·18, Смільна 5, Снятинка 105·50, Солонсько 10, Станиля 25, Старе село 11·70, Стебник 125, Сторонна 17, Східниця 127, Тинів 31·50, Трускавець 70, Уличнo 78·10, Урож 5, Якубова Воля 141, Ясениця сільна 225·08. До Кружка УПТ. в Стрию: Галі вижні 24·51, Літиня 24, Опарі 16. Разом 2.818·13; з того до Г. У, 35, до Кружка УПТ. в Стрию 64·51, остало в Кружку УПТ. в Дрогобичи 2.718·62.

14. ЖИДАЧІВ. Буянів 10, Володимирці 18, Жирава 30, Журавно 64·85, Іванівка 30, Любша 28, Миколаїв н. Дн. 109·50, Межиріче 11·50, Монастирець 2·55, Новосілки 16, Пісочна 9·88, Пчани 6·40, Розвадів 40·32, Рудники 15, Яйківці 60. До Кружка УПТ. в Стрию: Ляховичи 13·50, Ляховичі зарічні 9·25, Надитичі 21.30, Тейсарів 17. Разом 513·05; з того до Г. У. 452, до Кружка УПТ. в Стрию 61·05.

15. ЖОВКВА. Бутини 41·60, Воля жовтанецька 4·60, Добрусин 31·67, Жовква 133·50, Жовтанці 23·50, Замочок 16·50, Колоденко 44, Куликів 86, Любеля 16, Мокротин 69, Мости великі 96, Пили 7·40, Сулимів 1, Честиня 45. Разом 615·77; з того до Г. У. 615·77.

16. ЗАЛІЩИКИ. Винятинці 10, Заліщики 70, Заліщики з громад 62·40, Садки 10, Тлусте 71, Торске 6, Устечко 20, Цапівці 10, Харталівці 5. Разом 264·40; з того до Г. У. 264·40.

17. ЗБАРАЖ. Гущанки 18·40, Добромірка 198·40, Залуже 25·60, Збараж 110, Кійданці 25, Красносільці 90·30, Лозівка 32, Лубянки висші 112·52, Мединь 2·50, Нове село 126·80, Розношинці 62, Стриївка 36, Сухівці 33·10, Терпилівка 120, Токи 30, Чорний ліс 13·75, Шельпаки 40, Чагарі збаражські 40: Разом 1.116·37; з того до Г. У. 1.116·37.

18. ЗБОРІВ. Богутин 14, Гарбузів 14·07, Годів 15, Жабинє 5, Зборів 144·70, Махнівці 32·20, Озерянка 31, Поморяни 40, Торгів 34, Ярчівці 45·65. Разом 375·62; з того до Г. У. 375·62.

19. ЗОЛОЧІВ. Безбруди 10, Белзець 51, Бужок 10, Вороняки 149·34, Вільшаниця 55, Гологори 8, Гологірки 5, Городилів 15·70; Жуличі 14·37, Заріче 49·05, Зарваниця 10, Зазулі 80·15, Золочів 313·12, Красне 100, Кути 37·35, Лука 10, Ляцьке 13, Острівчик 22, Почапи 40, Пітричі 20, Плугів 13, Підлипці 10·85, Переволочна 16, Підлисє 10, Ремизівці 5, Розваж 16, Сторонибаби 11·10, Струтин 30, Снович 10, Скварява 35 і 29·30, Тростянець 10, Ущня 23·63, Хильчиці 7·80, Шпиколоси 25, Чижів 5, Фільварки 69·52, Юськовичі 20, Ясенівці 25·15. Разом 1.385·43; остало в Кружку УПТ. в Золочеві 1.385·43.

20. КАЛУШ. Берлоги 10, Болохів 9·24, Верхня 40, Войнилів 109·60, Грабівка 7, Доброволяни 12·14, Долга Калуська 10·10, Дубовиця 16·12, Загіре 60, Кадобна 29·40, з того до Кружка УПТ. в Долині 21·40, Калуш 90 і 132·85, Красна 12, Кропивник 7·50, з того до Кружка УПТ. в Долині 0·50, Мислів 47·85, Мостище 20, Підмихайлє 30, Пійло 30·20, Рипянка 32·20, Сівка калуська 24, Студінка 34, Томашівці 31·80, Тужилів 29·90, Угринів середний 5, Хотінь 30. Разом 860·90; з того до Г. У. 839, до Кружка УПТ. в Долині 21·90.

21. КАМІНКА СТРУМІЛОВА. Браташи 8, Вербляни ч. 7, Камінка струм. 191·16, Ліско 63, Незнанів 10, Стоянів 60, Чаниш 4. — Разом 343·16; з того до Г. У. 343·16.

22. КОЛОМИЯ. Балинці 113·60, Бучачки 12·70, Вербіж нижний 25 Виноград 30, Гвоздець старий 19·96, Іспас 29·55, Княжий двір 25, Коломия 500·55, Камінки малі 13·50, Киданці 37·40, Пядики 30, Рунгури 9, Сопів 30, Турка 17·50, Хлібичин лісний 21. — Разом 1.031·26; з того до Г. У. 997·26, остало в Кружку У.П.Т. в Коломиї 34.

23. КОПИЧИНЦІ. Босири 40, Васильківці 95·50, Говилів великий 39·13, Говилів малий 21 Городниця 40·80, Карашинці 18·65, Копичинці 255·01, Коцюбинці 43·20, Коцюбинчики 62·90, Кривеньке 20·35, Котівка 20, Крогулець 27·60, Мшанець 20, Орішківці 26, Перемилів 18·30, Раків кут 20, Сокиринці 25, Сухостав 40, Товстеньке 40, Увисла 41·25, Хоростків 59·60, Хлопівка 20, Чорнокінці малі 61, Чорнокінці великі 45, Чорноконецька воля 7, Чабарівка 50, Яблонів 41·65. — Разом 1.197·94; з того до Г. У. 67·60, остало в Кружку У.П.Т. в Копичинцях 1.130·34.

24. КОСІВ. Голови 125·77, Косів 438, Кути 55. Кути старі 11, Соколівка 20. — Разом 649·77; з того до Г. У. 649·77.

25. ЛЬВІВ — повіт. Богданівка 10, Борщовичі 50, Бродки 50, Вербіж 14·10, Винники 398·67, Вислобоки 11, Глуховичі 29·50, Гонятичі 26, Горбачі 10, Грибовичі 16, Гряда 89·50, Гуменець 18, Дмитровичі 26·85, Жиравка 30, Журавники 5·35, Замарстинів 149·71, Зашків 10, Збоіска 50, Клепарів 173·80, Козичі 20, Кукизів 24, Лани 20·56, Левандівка 346·25, Лісневичі 13, Лисиничі 35·40, Наварія 102·00, Острів 68·50, Пикуловичі 36·60, Підберізці 161·83, Підбірці 25, Підсадки 13, Поляни 10, Пустомити 40, Руданці 15, Рудно 45, Стронятин 6·30, Сухоріче 30, Чорнушовичі 25, Чижиків 15·25, Щирець 91·50. — Разом 2.312·67; з того до Г. У. 2.138·87, остало в Кружку В.П.Т. на Клепарові 173·80.

26 ЛЬВІВ — місто. Личаківське 203·78, Жовківське 172·10, Стрийське 441.60, Городецьке 445·50, Середмістє 138·60. — Разом 1401·58; з того до Г. У. 959·98, остало в Кружку У.П.Т. ім. Шевченка 441·60.

27. ЛІСКО. Балигород 64·50, Вереги дол. 10, Гузелі 3, Ліско 99·71, Лодина 10, Лукавиця 9·50, Монастирець 18, Постолів 20·10, Росохате 12, Ступосяни 5·25, Устрики дол. 43. — Разом 295·06; з того до Г. У. 295·06.

28. ЛЮБАЧІВ. Брусно 18·07, Горинець 20·83, Диків старий 25, Липовець 22·20, Любачів 162·82, Підемщина 50·20, Суха воля 30, Люблинець стар. 5. — Разом 334·12; з того до Г. У. 334·12.

29. МОСТИСКА. Арламівська Воля 16, Гановичі 5, Годині 58·47, Гусаків 50, Завада 47·90, Золотковичі 2·05, Княжий міст 13, Липники 21·42, Ляшки гост. 46, Мистичі 7·30, Мостиска 68·50, Пакість 16·30, Підгать 4, Підліски 10, Радиничі 6, Соколє 20, Старява 15, Судова Вишня 64·50, Цьвіржи 25, Черлева 85·30, Чижевичі 6. — Разом 587·74; з того до Г. У. 587·74.

30. НАДВІРНА. Волосів 25, Ворохта 20, Гаврілівка 25, Делятин 355·65, Заріче 13·50, Красна 25, Малява 20, Микуличин 178, Надвірна 40, Ослави білі 65, Ослави чорні 17, Потік чорний 10·28, Переросло 93·00. — Разом 887·43; з того

до Г. У. 781·68; остало в Кружку У. П. Т. в Делятині 105·75.

31. ПЕРЕМИШЛЬ. Библо 20·20, Биків 10, Бовнно 20, Болестрашичі 30, Боршевичі 9, Буців 28·51, Бушковичі 60, Валява 10, Вишатичі 40·70, Вільшани 20, Вовче 158·42, Германовичі 37·90, Гнатковичі 10, Горохівці 45·90, Грушатичі 8·65, Дрогоїв 20, Дроздовичі 32·50, Дуньковички 22·80, Зоротовичі 8, Клоковичі 5, Коровники 83, Красичі 10·60, Кречкова 10, Кругель вел. 15, Кунківці 33, Лучиці 14·40, Н. Н. 100, Малковичі 30, Мацьковичі 12, Медика 64·15, Мізинець 15·30, Медицькі халупки 12, Мільнів 7·40, Ніжанковичі 110, Новосілці 20, Острів 20, Перекопана 35, Пикуличі 136·12, Плешевичі 5, Перемишль Болоня 150, Перемишль-місто 531·86, Поздяч 30, Рожубевичі 25·26, Руське село 17, Селиська 42·40, Сілець 34, Станиславчик 32·50, Стібенець 5, Строневичі 13, Тисова 40·50, Торки 10, Хідновичі 7·70, Храпличі 12·90, Циків 33.05, Шечини 47·25, Яксманичі 30. Разом 2.396·97; з того до Г.У. 1.046·80, остало в Кружку УПТ. в Перемишли 1.350·17.

32. ПЕРЕМИШЛЯНИ. Вікторівка 10, Вилиски 20·50, Глиняни 32, Жидовичі 5, Коросно 51·45, Ладанці 99·05, Перегноїв 10, Перемишляни 189·19, Підгайчики 20·70, Тучно 12, Ушковичі 20, Якторів 45·68, Янчин 25. Разом 540·57; з того до Г. У. 540·57.

33. ПЕЧЕНІЖИН. Ключів вел. 5, Ковалівка 50.12, Молодятин 25, Печеніжин 107·22, з того 80·90 до Кружка УПТ. в Коломиї, Текуча 10. Разом 197·32; з того до Г. У. 116·42, до Кружка УПТ. в Коломиї 80·90.

34. ПІДГАЙЦІ. Бинява 15, Богатківці 57·70, Боків 25, Вербів 50, Гайворонка 10, Галич 15·20, Гнильче 80, Голгочі 30·50, Зарваниця 82, Заставці 15, Затурин 5, Ішків 16, Котузів 30·40, Мозолівка 30, Мужилів 10, Підгайці 117·92, Середнє 27, Славятин 10, Соснів 30, Теляче 52·75, Увсє 12, Шумляни 23. Разом 744·47; з того до Г. У. 500·42, остало в Кружку УПТ. в Підгайцях 244·05.

35. РАВА РУСЬКА. Василів 25·50, Вербиця 27·50, Верхрата 19·91, Верхрата-Монастир 4, Воля Кунунська 15, Воробличин 40, Девятир 30, Любича Камеральна 53·60, Любича Кулайці 5, Махнів 10, Монастирок 15, Немирів 55·20, Потелич 62, Прісє 8·60, Рава руська 100, Річки 4, Салашів 15, Синьковичі 5, Смолин 66.70, Ульгівок 6·50, Улицько зарубане 8·05, Щирець 25. Разом 601·56; з того до Г. У. 593·56, остало в Кружку 8.

36. РАДЕХІВ. Борилів 11·12, Кудиків 10, Миницї 5, Мукане 13·80, Немирів 16·45, Ордів 15, Павлів 30, Ператин і Петевчиці 30, Радехів 224·02, Раковиско 30, Сипоків 15, Середопілці 30, Стовпин 30·50, Стремільче 20, Хмільно 35·38, Холоїв 96. Разом 612·27; з того до Г. У. 612·27.

37. РОГАТИН. Бабинці 61·20, Бабухів 40, Бовшів 65·50, Болшівці 24·40, Букачівці 24·40, Бурштин 72, Васючин 94·62, Вербиливці 52·55, Воскресінці 51·32, Виспа і Люпша 15·90, Вишнів 40, Григорів 15, Данильче 20·80, Дегова 16, Дички 25, Долиняни 30, Жовчів 40·15, Журів 37·80, Загіре кніг. 27·95, Заланів мал. 27·15, Залипє 50, Залуже 82·45, Кліщівна 9·40, Конюшки 65, Козари 60, Кнігиничі 37·98, Кутці 10·15, Лучинці 20·40, Лопушна 6·65, Мартинів нов. 13, Мелна 12·60, Обельниця 12·10, Перенівка 17·45, Підвиня 10·60, Підгородя 125·30, Підмихайлівці 56·45, Поплавники 2·60, Потік 125·20, Пеари 36·25, Посвірж 23·50, Пуків 120, Путятинці 67·20, Рогатин 453·20 + 5 кор. ср., Руда 52·35, Свістільники 20, Стратин-місто 10, Тенетники 15, Уівд 28, Фрага 20·10, Черче 61·20, Чернева 21, Чесники 55·88, Яблонів 27·11. Разом 2,510·06 та 5 кор. ср.; з того до Г. У. 149·10, остало в Кружку УПТ. в Рогатині 2·260·96 та 5 кор. ср.

38. РУДКИ. Гуловичі, Кліцко і Якимчиці 60·70, Загірє 27·50, Колбасвичі 42·50, Комарно 50, Купновичі старі 22, Поділці 10, Рімно 43·60, Тершаків 8, Хишевичі 55, Шоломиничі 6. Разом 325·30; з того до Г. У. 325·30.

39. САМБІР. Бобина 10, Береги 15, Бережниця 18, Білина вел. 9·60, Біланка мала 14·25, Венчковичі 10, Кульчиці руст. 15, Кульчиці шлях. 20, Мокряни 46, Ортиничі 14·63, Самбір 355·50, Сілець 114, Торгановичі 14. Разом 655·98; з того до Г. У. 655·98.

40. СКАЛАТ. Богданівка 50, Грималів 229·60, Заднишівка 18·85, Камянка 36, Лука мала 30, Мислова 10, Підволочиска 60, Рожиска 9, Товсте 30. Разом 473·45; з того до Г. У. 473·45.

41. СКОЛЄ. Корчин руст. 10, Лавочне 20, Опорець 9, Підгородці 46, Синевідсько вижне 161, Славсько 30, Стинава нижна 80, Тишівниця 20, Тухолька 15. До Кружка УПТ. в Стрию: Корчин 3·40, Синевідско вижне 133·20. — Разом 527·20; з того до Г. У. 391, до Кружка УПТ. в Стрию 136·20.

42. СНЯТИН. Карлів 12, Русів 100, Снятин і повіт 421·35. — Разом 532·35; з того до Г. У. 112, остало в касі Кружка УПТ. в Снятині 421·35.

43. СОКАЛЬ. Белз 159·09, Бобятин 7, Будинин 10, Ванів 11, Вербіж 25·07, Гільче 16·38, Гора 8·70, Жнятин 40, Лещків 4·30, Нисличі 14, Осердів 23·45, Русин 6·70 Скоморохи 23·36, Сокаль 540. — Разом 889·05; з того до Г. У. 889·05.

44. СТАНИСЛАВІВ. Блюдники 25, Викторів 235·74, Комарів 15, Станиславів 5, Тустань 13, Черніїв 20. — Разом 313·74; з того до Г. У. 313·74. Кружок УПТ. в Станиславові не надіслав виказу.

45. СТАРИЙ САМБІР. Засадки 24, Стара сіль 65, Старий Самбір 150, Стрільбичі 20. — Разом 259; з того до Г. У. 259.

46. СТРИЙ. Бережниця 20, Братківці і Слобідка 60, Верчани 38·65, Голобутів 46, Грабовець 23, Дашава 18, Добрівляни 27·35, Добряни 35, Довге 40, Дуліби 50·31, Завадів 4·90, Заплатин, Береш і Дуброва 60·65. Жулин 56·90, Кавско 18, Кавчий кут 6, Кинюхів 73·85, Лисовичі 2·80, Лисятичі 60, Лукавиця гор. 12, Монастирець 7, Мощшин 35, Нежухів 51·84, Олексичі 20, Підгірці 18·20, Пукеничі 10, Пятничани 9, Сіхів 40, Станьків 10·10, Стрий 168·12, Стрілків 55, Татарске 11·30, Угерско 28, Ходовичі 20, Фалиш 20·05, Ярушиці 20. — Разом 1.177·02; з того до Г. У. 13, остало в Кружку УПТ. в Стрию 1.164·02.

47. СЯНІК. Залуж 10, Радошичі 25, Семушова 25·50, Сянік 26·28. — Разом 86·78; з того до Г. У. 86·78.

48. ТЕРЕБОВЛЯ. Бернадівка 9, Будзанів 78, Брикуля нова 12, Брикуля стара 10·50, Варваринці 7, Бербовець 73, Волиця 22, Глещава 24·25, Гумниска 20·80, Дарахів 70·31, Деренівка 15, Застіноче 12·17, Заздрість 47, Іванівка 63·35, Ілавче 34·27, Кобиловолоки 127, Кровінка 16·50, Ласківці 66, Лошнів 15·30, Малів 30, Могильниця нова 59·51, Могильниця стара 56·75 + 1 кор. срібна та 15 коп. срібн., Налуже 10, Островець 17·32, Плебанівка 30, Підпора—Зеленче 30, Різдвяни 7·30, Романівка 7, Семенів 5, Слобідка струсівська 10. Слобідка янівська 29, Струсів 46·50, Теребовля 341, Тютьків 2·50, Хмелівка 12·50, Янів 82. — Разом 1.499·83 зл., 1 кор. сріб. і 15 коп. ср.: з того все до Г. У.

49. ТЕРНОПІЛЬ. Байківці 25·90, Березовиця вел. 37·50, Біла 30·27, Білоскірка 17·50, Бірки великі 80, Буцнів 114, Воробіївка 26·60, Гаї великі 129·05, Гаї шляхот. 23·30, Глубічок вел. 58·10 + 20 коп., Глядки 14·55, Грабовець 30·37, Денисів 45·85, Дичків 52·50, Довжанка 73·07, Драганівка 10, Драгоманівка 71·60, Дубівці 42, Забойки 21·03, Заруде 5·50, Івачів гор. 5, Івачів дол. 27·85, Ігровиця 42, Кипячка 20·60, Ковівка 39, Кривки 13·50, Купчинці 141·76, Курівці 13·70, Кутківці 51·65, Ладичин 50, Малашівці 20·10, Микулинці 95·50, Мишковичі 10, Могильниця 6·50, Мшанець 26·50, Остальці 22·85, Петриків 34·40, Плесківці 6·70, Почапинці 10, Пронятин 20, Прошова 40, Романівка 37·10 + 10 кор. сріб., Серединки ad Буцнів 9, Серединці 17·75, Смиківці 32, Стегниківці 42·64; Сущин 35·32, Тернопіль 721·30, Ходачків малий 50, Черпихів 25, Чистилів 5·60, Шляхтинці 59·50. — Разом 2.641·51, 10 кор. сріб. та 20 коп. сріб.; все до Г. У.

50. ТОВМАЧ. Гранівці 40, Довге 18, Долина 24, Клубівці 16, Колінці 25·35, Марківці 8·70, Милованє 19·60, Надорожна 25, Новосілка 9·30, Отинія 100, Підпечари 49·20, Пшеничники 19, Слобідка 10, Тисьмениця 137·60, Цорноліівці 23. — Разом 524·75; з того до Г. У. 515·51, остало в Кружку УПТ. в Товмачи 9·24.

51. ТУРКА. Бориня 50, Лімна 8, Михнівець 35, Тарнава виж. 42, Турка 92, Хащів 10. — Разом 237; з того до Г. У. 237.

52. ЧОРТКІВ. Базар 25, Бердо 14·80, Білобожниця 82, Бичківці 20, Давидківці 51·45, Заболотівка 18·25, Звиняч 26, Калинівщина 5·90, Колиндяни 54·45, Мухавка 20, Нагорянка 10, Полівці 81·25, Росохач 10, Свидова 52·10, Слобідка давид. 26·02, Сосулівка 20, Чортків з Вигнанкою 485·25, Шманківці 22.20, Шманківчики 17·25, Шульганівка і Долина 62·51, Угринь 52·50. — Разом 1.156·93 з того до Г. У. 317·05, остало в Кружку УПТ. в Чорткові 839·88.

53. ЯВОРІВ. Бердихів 9·90, Будомир 5·91, Бунів 10·95, Вербляни 52, Грушів 8, Завадів 4·27, Залуже 10, Клониці 2, Курники 16, Ляшки 10·36, Любині 5·30, Молошковичі 1·40, Мужиловичі 92·35, Нагачів 23·75, Новосілки 12·23, Порудно 14, Прилбичі 4·71, Рогізно 7·70, Селиська 11·50, Серни 8·30, Стариська 19, Стариська Воля 14, Тростинець 5, Хотинець 10, Шкло 9, Щеплоти 5, Черниява 8, Яворів 296·82, Яжів старий 2.38.

З ІНШИХ ПОВІТІВ: З пов. Любачівського: Башня дільна 3·15 і Липовець 4; з мостиського повіту: Бортятин 13·23, Малнівська Воля 13·10 і Шешоровичі 19·60; Калуш 8·20; Шоломиничі — пов. Рудки 0·50, Завидовичі — пов. Городок 10. — Разом 774·61; з того остало в Кружку УПТ. в Яворові 774·61.

54. ЯРОСЛАВ. Бродовичі і Ставки 42·60, Заболотці 10·70, Ляшки 37·90, Маковиско 25, Розбір круг. 50, Радимно і Сколотів 15, Сосниця 16·20. — Разом 197·40; з того до Г. У. 197·40.

ПІВНІЧНО-ЗАХІДНІ ЗЕМЛІ. Бересть 17, Горохів 15, Кнігинин 5, Лулелуя 35·15, Любомль 64·50, Олика 20. — Разом 156·65. Все до Г. У.

ІНШІ ПОВІТИ. Бжеско 35·20, Дубне (к. Нов. Санча) 50, Ланцут 25, Лежайск 114·10, Марисін 5, Нєдніца 2, Опарівка 13·50, Підвільшин 48·20, Ришів 85, Седлянка 46·60. — Разом 424·60. Все до Г. У.

Разом принесла коляда з 1.073 громад 46·934·10 зол., 16 кор. срібних та 35 коп. ср.

З того вплинуло до каси Головної Управи УПТ. 28.905·99 зол., 11 кор. ср. та 35 коп. ср., а на місцеві потреби Кружків УПТ. остало 18.028·11 зол. та 5 кор. ср.

Кружки та громади, які мимо кількакратних упімнень та оголошень в часописях не прислали до 15. березня 1925 р. виказів або заколядованих грошей, не поміщені в повищому зіставленню.

Всім Вп. Жертводавцям складає щиру подяку

Головна Управа Українського Педагогічного Товариства,

Львів, Ринок ч. 10. II. пов.

Накладом Українського Педагогічного Товариства.

З друкарні Видавничої Спілки „Діло“, Львів, Ринок ч. 10.